

“Ba Quốc gia, Một Giáo hội, Một Dân tộc cùng bước đi trong sự hiệp thông”

WASHINGTON (05/09/2026) – Một phái đoàn gồm các giám mục đại diện cho các Hội đồng Giám mục của Mexico, Canada và Hoa Kỳ đã gặp gỡ trong tuần này với tinh thần huynh đệ, cầu nguyện và đối thoại. Tham dự với tư cách đại biểu có Đức Cha Daniel E. Flores, Phó Chủ tịch Hội đồng Giám mục Công giáo Hoa Kỳ (USCCB), và Đức Cha Oscar Cantú, Chủ tịch Tiểu ban về các Vấn đề Mỹ Latinh thuộc USCCB.

Thông cáo chung được đưa ra sau cuộc gặp nêu rõ: “Trong những ngày này, các vị đã chia sẻ về thực trạng xã hội, chính trị, kinh tế và đời sống Giáo hội tại mỗi quốc gia, đồng thời thảo luận về những vấn đề trọng tâm đang đặt ra thách thức cho Giáo hội tại khu vực Bắc Mỹ; đặc biệt là các vấn đề về sự di chuyển của con người và vấn đề di cư, phẩm giá con người trong kỷ nguyên trí tuệ nhân tạo, công cuộc loan báo Tin Mừng, cũng như các cơ hội hợp tác mục vụ giữa các Giáo hội tại Mexico, Hoa Kỳ và Canada.”

Có thể đọc bản tiếng Anh, Tây Ban Nha, và Pháp [English](#), [Spanish](#), [French](#).

Giuse Đặng Văn Kiếm

CUỘC GẶP GỠ HUYNH ĐỆ GIỮA CÁC GIÁM MỤC ĐẠI DIỆN CÁC HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC BẮC MỸ

Thông cáo chung

Gửi các Giáo hội tại Bắc Mỹ

Cuernavaca, Morelos · Ngày 4 tháng 9 năm 2026

**Ba Quốc gia, Một Giáo hội,
Một Dân tộc cùng bước đi trong sự hiệp thông**

“Ngọt ngào tốt đẹp lắm thay, anh em được sống vui vầy bên nhau!” (Thánh Vịnh 133,1)

Trong tinh thần huynh đệ, cầu nguyện và đối thoại, cuộc gặp gỡ huynh đệ giữa các giám mục đại diện Hội đồng Giám mục Mexico, Hoa Kỳ và Canada đã khép lại tại Cuernavaca, Morelos — một không gian tạo điều kiện cho các vị mục tử từ ba quốc gia chia sẻ về thực tế tại địa phương, lắng nghe lẫn nhau và cùng nhận định các hướng hợp tác cho sứ mạng của Giáo hội tại Bắc Mỹ.

Tham dự cuộc họp có Đức Giám mục Ramón Castro Castro, Chủ tịch Hội đồng Giám mục Mexico; Đức Giám mục Daniel Flores, Phó Chủ tịch Hội đồng Giám mục Công giáo Hoa Kỳ; Đức Giám mục Pierre Goudreault, Chủ tịch Hội đồng Giám mục Công giáo Canada; Đức Giám mục Óscar Cantú, Chủ tịch Tiểu ban về các vấn đề người gốc Tây Ban Nha/Latinh thuộc Hội đồng Giám mục Hoa Kỳ; Đức Giám mục Eugenio Lira Rugarcía, người phụ trách mảng mục vụ về di cư và di động của con người; cùng các cộng sự của các ngài.

Trong những ngày này, các tham dự viên đã chia sẻ về thực trạng xã hội, chính trị, kinh tế và đời sống Giáo hội tại mỗi quốc gia, đồng thời thảo luận về những vấn đề trọng tâm đang đặt ra thách đố cho Giáo hội tại khu vực Bắc Mỹ hiện nay; đặc biệt là các vấn đề về sự di chuyển của con người và tình trạng di cư, phẩm giá con người trong kỷ nguyên trí tuệ nhân tạo, công cuộc loan báo Tin Mừng, cũng như các cơ hội hợp tác mục vụ giữa các Giáo hội tại Mexico, Hoa Kỳ và Canada.

Một trải nghiệm hiệp thông

Không chỉ đơn thuần là một cuộc họp công việc, cuộc gặp gỡ này còn hướng tới việc trở thành một trải nghiệm hiệp thông giữa các anh em. Tình huynh đệ, sự cầu nguyện và việc cử hành Thánh Thể đã đồng hành cùng những ngày suy tư, giúp các tham dự viên không chỉ hiểu sâu sắc hơn về những thách đố chung mà họ đang đối mặt, mà còn nhận thức rõ hơn về mối dây liên kết gắn bó họ với tư cách là những mục tử trong cùng một Giáo hội.

Tinh thần huynh đệ này cũng được thể hiện qua đời sống thường nhật: trong bữa tiệc chào mừng giúp mở rộng lòng người, bên bàn ăn chung — bao gồm cả bữa ăn tại tư gia của Đức Giám mục Cuernavaca — và trong chuyến thăm Nhà thờ Chính tòa, nơi Đức Giám mục Ramón Castro đã giới thiệu từng góc ngách cho các anh em như thể đang dẫn họ vào chính ngôi nhà của mình. Công việc cũng được khởi đầu bằng cuộc "*Đối thoại trong Thần Khí*" — lắng nghe nhau trong tinh thần cầu nguyện theo phong cách của tiến trình hiệp hành — trước khi bước vào phần thảo luận.

Trong bối cảnh quan hệ giữa các quốc gia có thể nảy sinh những căng thẳng và khác biệt, cuộc gặp gỡ này mang lại một dấu hiệu đặc biệt ý nghĩa: chúng ta hoàn toàn có thể lắng nghe nhau, nhìn nhận nhau như anh em và cùng hợp tác ngay cả khi hoàn cảnh thực tế của mỗi quốc gia khác biệt nhau.

Các Giáo hội tại Bắc Mỹ, xuất phát từ sứ mạng của mình, mong muốn góp phần xây dựng những nhịp cầu nối kết, thúc đẩy đối thoại và vun đắp một văn hóa gặp gỡ (xem Đức Giáo hoàng Phanxicô, Thông điệp *Fratelli tutti*, số 216). Vấn đề không phải là phớt lờ những khác biệt, mà là học cách cùng nhau bước đi dựa trên những giá trị gắn kết chúng ta: phẩm giá của mỗi con người, việc mưu cầu lợi ích chung và sứ mạng loan báo Tin Mừng.

Những cuộc gặp gỡ với người dân bang Morelos: một thành quả đầu tiên

Một trong những thành quả của những ngày này chính là các cuộc gặp gỡ với cộng đồng địa phương. Tại các giáo xứ, thị trấn và những tu viện cổ kính ở Morelos, các vị mục tử cùng những người cộng sự đã được đón tiếp bằng sự nồng hậu và đức tin chân thành của người dân. Những chuyến tham quan có hướng dẫn—với những lời giải thích đầy phong phú—cùng ẩm thực và các nét văn hóa đặc sắc đã mở ra một góc nhìn sống động về lịch sử và đời sống đức tin của vùng đất này. Không chỉ đơn thuần là bối cảnh, những cuộc gặp gỡ này còn là trọng tâm của sự kiện: chúng nhắc nhở mọi người rằng sự hiệp thông không chỉ được dệt nên qua các phiên làm việc, mà còn qua những bữa ăn chung, qua hành trình cùng bước đi và qua sự gần gũi, gắn kết với Dân Chúa.

Kinh nghiệm của Giáo hội tại Mexico

Với tư cách là Giáo hội địa phương, Hội đồng Giám mục Mexico đã mở ra tiến trình suy tư bằng cái nhìn tổng quan về thực trạng xã hội, chính trị, kinh tế cũng như đời sống Giáo hội tại Mexico: một đất nước đầy rẫy những tương phản và thách đố — bất bình đẳng, bạo lực và vấn đề di cư (vừa là nơi xuất phát, nơi trung chuyển, vừa là điểm đến) — đồng thời cũng là một dân tộc có đức tin sâu sắc, với đời sống đạo đức bình dân bén rễ sâu xa và sức sống mãnh liệt gắn liền với Đức Mẹ Guadalupe; tại đây, Giáo hội vẫn luôn gần gũi và là chỗ dựa đáng tin cậy đối với nhiều người.

Một nội dung suy tư khác cũng được trình bày dựa trên Thông điệp *Magnifica Humanitas* của Đức Giáo hoàng Lêô XIV; văn kiện này đã mang lại cho cuộc gặp gỡ một góc nhìn nhân học chủ đạo: “màu nhiệm con người chỉ được sáng tỏ trong màu nhiệm Ngôi Lời nhập thể” (Công đồng Vatican II, *Gaudium et Spes*, số 22); sự phát triển công nghệ chỉ thực sự đúng nghĩa khi phục vụ con người; trách nhiệm đối với trí tuệ nhân tạo là điều không thể ủy thác — chúng ta không thể phó mặc cho thuật toán những quyết định ảnh hưởng đến phẩm giá con người, những quyết định định hình bản chất, mục đích hiện hữu hay việc xác định ai là người bị loại bỏ —; đồng thời, trước những luận thuyết về thuyết siêu nhân (transhumanism), thì trạng thái đích thực "vượt trên cả con người" lại đạt được nhờ ân sủng, trong tinh thần nhân bản Kitô giáo. Việc bảo vệ giá trị con người — gợi nhắc sự lựa chọn

giữa tháp Babel và công cuộc tái thiết Jerusalem — ngày nay là sứ mệnh chung của Giáo hội tại Bắc Mỹ.

Một sứ mạng chung

Một trong những chủ đề của cuộc thảo luận là sự cần thiết phải bảo vệ phẩm giá con người như một trách nhiệm chung của Giáo hội tại Bắc Mỹ. Dựa trên những suy tư về Thông điệp *Magnifica Humanitas* của Đức Giáo hoàng Lêô XIV, các tham dự viên đã tái khẳng định tầm quan trọng của việc đặt con người vào trung tâm của sứ mạng cũng như mọi quyết định mục vụ, đồng thời đồng hành với những hoàn cảnh đặc biệt ảnh hưởng đến những người đang sống trong tình trạng dễ bị tổn thương.

Theo lời của chính Đức Giáo hoàng Lêô XIV, cách một xã hội đối xử với người di cư và những người yếu thế nhất "cho thấy liệu quan niệm về công lý của xã hội đó được dẫn dắt bởi nỗi sợ hãi hay bởi tình huynh đệ" (Lêô XIV, *Magnifica Humanitas*, 81).

Đặc biệt, vấn đề di cư của con người đã chiếm vị trí trọng tâm trong các cuộc thảo luận. Vấn đề này trước hết được trình bày bởi Đức Giám mục Eugenio Lira – người phụ trách Mục vụ Di cư của Hội đồng Giám mục Mexico – dưới góc độ liên quốc gia bao gồm Mexico, Hoa Kỳ và Canada. Việc nhìn nhận hiện tượng này từ quốc gia xuất phát và quá cảnh, rồi đến các quốc gia đích đến, đã cho phép chúng ta cùng quan sát cả hai phía của cùng một hành trình: một trải nghiệm vô cùng phong phú, khẳng định rằng đây là thách thức chung của cả ba quốc gia. Qua gương mặt của những người di cư, chúng ta nhận thấy những câu chuyện, những nhu cầu và niềm hy vọng đang kêu gọi sự gần gũi, đồng hành và tình liên đới từ phía chúng ta.

Vì lý do này, các giám mục đại diện của ba Hội đồng Giám mục đã xác định những sáng kiến chung; các sáng kiến này—vốn là những đề xuất nhằm tăng cường sự hợp tác—sẽ được trình lên Hội đồng Thường trực của mỗi hội đồng để xem xét, cân nhắc và phê chuẩn khi thích hợp.

Kinh nghiệm của Giáo hội tại Hoa Kỳ (USCCB)

Giám mục Daniel Flores, Phó Chủ tịch, và Giám mục Óscar Cantú, Chủ tịch Tiểu ban về các vấn đề người Mỹ Latinh/Hispanic, đã chia sẻ sâu sắc kinh nghiệm của Giáo hội địa phương của họ. Trước hết, họ nhắc lại rằng lòng bác ái luôn bao hàm cam kết đối với công lý xã hội (xem Đức Giáo hoàng Benedict XVI, *Caritas in veritate*, 6); vì lý do này, ơn gọi phục vụ sự sống và thúc đẩy phẩm giá con người là điều thiết yếu đối với sứ mệnh của Giáo hội. Tình yêu Thiên Chúa trở thành tình yêu cụ thể trong tình yêu thương tha nhân; chính trong sự tiếp xúc với hiện thực — với khuôn mặt của những người đau khổ — mà tình yêu thương được thể hiện. Giáo hội tìm thấy một nơi chốn đặc biệt cho sự sống, cho tri thức và cả cho suy tư thần học;

và chính tại đó, sự phong phú của Giáo hội được bộc lộ: trong khả năng đối diện với thực tại cùng những thách đố của nó.

Trải nghiệm này đã diễn ra theo một cách đặc biệt tại khu vực biên giới phía nam. Khi số lượng trẻ em và các gia đình—nhiều người trong số đó đến từ Trung Mỹ—tìm kiếm quyền tị nạn và sự bảo vệ ngày càng tăng, các giáo hội địa phương tại các thành phố biên giới đã chủ động đáp ứng nhu cầu này: người dân thường dừng lại và hỏi xem họ cần gì; và không ít lần, chính các cơ quan chức năng đã đưa trẻ em cùng các bà mẹ đến các giáo xứ vì không còn ai khác lo việc ăn uống cho họ. Giáo hội đã dang rộng vòng tay đón tiếp những người mới đến và, trên hết, trở thành hiện thân của lòng hiếu khách đầy tình người.

Trong những năm gần đây, việc thắt chặt các chính sách di cư đã làm thay đổi hoàn toàn cục diện đó: biên giới gần như bị đóng cửa hoàn toàn—ngay cả đối với những người chạy trốn khỏi các quốc gia đang có chiến tranh—và các chương trình trục xuất hàng loạt đã được triển khai. Trong các cuộc thảo luận công khai, ranh giới giữa vi phạm hành chính và tội phạm hình sự đã bị xóa nhòa; hệ quả là, chỉ riêng việc là người di cư không có giấy tờ hợp lệ cũng thường bị coi là phạm tội, trong khi thực tế đó chỉ là một vi phạm hành chính. Tất cả những điều này đã gieo rắc nỗi sợ hãi và lo âu trong các cộng đồng địa phương, vốn đang bị xáo trộn bởi tình trạng chia cắt gia đình—những người bị bỏ lại trong cảnh bấp bênh và không còn được pháp luật bảo vệ.

Trong bối cảnh này, hoạt động bác ái của Giáo hội đang đối mặt với những thách thức mới và đầy tế nhị: có những trường hợp Giáo hội phải tự biện hộ trước tòa án khi đối mặt với nỗ lực quy kết những hành động phục vụ người nghèo, túng thiếu và dễ bị tổn thương nhất thành hành vi đồng lõa. Các mục tử thừa nhận những căng thẳng mà tình trạng này mang lại — kể cả đối với những người công giáo tham gia vào đời sống công cộng — đồng thời tái khẳng định rằng việc bảo vệ lợi ích chung và phẩm giá của mỗi người là một phần không thể tách rời trong sứ mạng của Giáo hội.

Như một dấu chỉ của sức sống và niềm hy vọng giữa những khó khăn này, Giáo hội tại Hoa Kỳ đã thể hiện tinh thần liên đới thông qua nhiều sáng kiến có ý nghĩa khác nhau, như chiến dịch “*Bạn không đơn độc*” (You Are Not Alone) và *Kế hoạch Mục vụ Quốc gia* (National Pastoral Plan) dành cho cộng đồng người gốc Tây Bản Nha/Latinh; kế hoạch này — thành quả của một quá trình dài lắng nghe và phân định—sẽ định hướng công cuộc loan báo Tin Mừng và việc đồng hành cùng các cộng đoàn trong những năm tháng tới.

Kinh nghiệm của Giáo hội tại Canada (CCCB/CECC)

Đức Giám mục Pierre Goudreault, Chủ tịch Hội đồng Giám mục Công giáo Canada, đã chia sẻ một góc nhìn bổ sung từ một xã hội vừa có sự đa dạng sâu sắc, vừa chịu ảnh hưởng mạnh mẽ của quá trình thể tục hóa. Ngày nay, Canada là một trong những quốc gia có tỷ lệ dân số sinh ra ở nước ngoài cao nhất; đây là một bức tranh ghép đa dạng thực sự về văn hóa, ngôn ngữ và tôn giáo — đồng thời được làm phong phú thêm nhờ những đóng góp nền tảng của các dân tộc bản địa: các Dân tộc Đầu tiên (First Nations), người Inuit và người Métis. Trong bối cảnh đó, Giáo hội đang sống sứ mệnh của mình được định hướng bởi bốn ưu tiên: phát triển các sáng kiến về tinh thần hiệp hành, triển khai chiến lược quốc gia về đối thoại đại kết, phân định trước sự phát triển của trí tuệ nhân tạo, và hàn gắn cũng như hòa giải với các dân tộc bản địa.

Ở phương bắc cũng vậy, sự di chuyển của con người cũng là một dấu chỉ của thời đại. Sau nhiều năm tăng trưởng kỷ lục, bối cảnh di cư đã bước vào giai đoạn bị hạn chế nhiều hơn; tuy nhiên, tại nhiều giáo phận, chính các gia đình di dân và các giáo sĩ đến từ những quốc gia khác đang khơi dậy sức sống mới cho một số giáo xứ: người di dân cũng trở thành nhà truyền giáo, và sự di chuyển của con người góp phần duy trì sự sống của Giáo hội. Thách thức lớn nhất mang tính cơ cấu — đó là việc đồng hành với sự quan tâm sâu sắc về cả phương diện con người lẫn tâm linh, cũng như tổ chức công tác mục vụ cho người di chuyển (một lĩnh vực vẫn đang trong quá trình phát triển) — và vì lý do này, Hội đồng Giám mục Canada sẽ thiết lập một Dịch vụ Quốc gia mới về Di động Con người; dịch vụ này sẽ kết nối mạng lưới giữa các giáo phận, cung cấp chương trình đào tạo và vun đắp văn hóa đón tiếp bắt nguồn từ Tin Mừng.

Theo đó, quyết định thành lập Dịch vụ Quốc gia về Di động Con người của Hội đồng Giám mục đã khẳng định một niềm xác tín chung: thực trạng di cư vượt ra ngoài biên giới quốc gia và đòi hỏi những phương thức ứng phó cũng phải vượt qua các ranh giới của Giáo hội.

Cùng nhau bước đi để loan báo Tin Mừng

Cuộc gặp gỡ cũng mở ra cơ hội xác định các dự án hợp tác giữa các Giáo hội địa phương; trong đó nổi bật là các sáng kiến về việc luân chuyển linh mục và các sứ vụ loan báo Tin Mừng, cũng như những lĩnh vực hợp tác khác có thể được phát triển trong tương lai. Tất cả các sáng kiến này trước hết sẽ được trình lên Hội đồng Thường trực của mỗi Hội đồng Giám mục. Tinh thần hợp tác này thể hiện một niềm xác tín chung: sự hiệp thông được xây dựng nhờ việc cùng nhau bước đi và đặt những ân huệ của mỗi Giáo hội vào việc phục vụ sứ mạng chung.

Cuộc gặp gỡ với các chủng sinh thuộc Giáo phận Cuernavaca là một dấu hiệu hy vọng khác: trong chuyến thăm Đại chủng viện, được vị giám đốc đón tiếp, các giám

mục đã dành thời gian trò chuyện cùng các thầy. Một cuộc đối thoại giản dị và đầy tình huynh đệ đã diễn ra; trong số những câu hỏi được đặt ra, có một câu hỏi đặc biệt gây ấn tượng sâu sắc: “Làm sao để biết rằng Chúa đang mời gọi?” Mỗi vị giám mục đều dành cho các thầy những lời khích lệ và sự quan tâm gần gũi, đồng thời chia sẻ kinh nghiệm bản thân về cách Thiên Chúa hiện diện trong tâm hồn đang biết phân định. Chuyến thăm khép lại bằng những bài hát do các chủng sinh trình bày. Cuộc gặp gỡ này nhắc nhở mọi người rằng sự hiệp thông giữa ba quốc gia còn mở rộng sang cả việc chăm lo cho các ơn gọi: vun trồng và đồng hành với những ơn gọi linh mục và đời sống thánh hiến là trách nhiệm chung, đồng thời là một trong những biểu hiện cụ thể nhất của niềm hy vọng dành cho Giáo hội tại Bắc Mỹ. Chính vì thế, lời mời gọi của Chúa vang lên đầy mạnh mẽ: *“Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít; vậy anh em hãy xin Chúa mùa gặt sai thợ ra gặt lúa về”* (Lc 10,2), cùng với lời kêu gọi thúc đẩy một nền văn hóa đích thực về ơn gọi (x. Công đồng Vatican II, *Optatam Totius*, 2).

Mexico, Hoa Kỳ và Canada là những quốc gia có lịch sử, văn hóa và thực tế đa dạng. Tuy nhiên, hàng triệu người Công giáo tại ba quốc gia này đều thuộc về cùng một Giáo hội và chia sẻ cùng một đức tin. Chính vì thế, cuộc gặp gỡ này muốn nhắc nhở rằng biên giới giữa các quốc gia không nhất thiết phải trở thành rào cản ngăn cách giữa những trái tim: Giáo hội có thể là nơi hội tụ của những sự khác biệt, nơi đối thoại được thực hiện và nơi tình huynh đệ được thể hiện qua tinh thần phục vụ.

Hiệp thông với toàn thể Giáo hội tại Châu Mỹ

Cuộc gặp gỡ cũng mở ra tầm nhìn bao quát toàn bộ châu lục. Các vị mục tử đã đề cập đến văn kiện "Thông điệp gửi Dân Chúa đang trên hành trình tại Châu Mỹ" (Message to the People of God on Pilgrimage in the Americas) được soạn thảo chung bởi USCCB, CCCB/CECC và Hội đồng Giám mục Mỹ Latinh và Caribe (CELAM); văn kiện này thể hiện niềm xác tín chung của các Giáo hội ở cả phương Bắc và phương Nam: chúng ta là một Giáo hội duy nhất tại Châu Mỹ.

Cũng theo tinh thần đó, người ta bày tỏ mong muốn được tiến bước – một cách dần dần và thận trọng – hướng tới một sự hiệp thông huynh đệ giữa các giám mục tại Bắc Mỹ: một môi dây liên kết bền vững giữa ba Hội đồng Giám mục, trong sự hiệp nhất với Đức Thánh Cha Lêô XIV. Mục tiêu là thiết lập một diễn đàn gặp gỡ nhằm thúc đẩy ý thức về tầm vóc châu lục cũng như sự hợp tác hiệu quả, đồng thời tôn trọng bản sắc riêng của từng Hội đồng Giám mục. Người ta hy vọng rằng các hoạt động mục vụ – đặc biệt là trước thực trạng di cư của con người, vốn vượt qua các quốc gia, thể chế và biên giới – sẽ được thực hiện với sự phối hợp và tinh thần đoàn kết mạnh mẽ hơn trên toàn châu lục.

Chúng tôi nhận thức rằng không một người di cư nào là người xa lạ đối với Giáo hội: nơi người rời bỏ quê hương để tìm kiếm sự an toàn và phẩm giá, chúng tôi nhìn thấy chính dung nhan của Đức Kitô đang trên hành trình.

Hãy chèo ra chỗ nước sâu

Trong Thánh lễ bế mạc các phiên làm việc, vào ngày lễ nhớ Thánh Giáo hoàng Grêgôriô Cả, Lời Chúa đã gợi lên trước mắt chúng ta một hình ảnh vừa đơn sơ vừa đầy thách đố: một chiếc thuyền, những tấm lưới trống rỗng và lời của Chúa Giêsu: *“Hãy chèo ra chỗ nước sâu”* (Lc 5,4). Trong bài giảng, Đức Giám mục Ramón Castro Castro đã chỉ ra rằng, cũng như Phêrô – người am hiểu vùng hồ và đã vất vả đánh bắt suốt đêm – chúng ta cũng hiểu rõ thực tế của mình và có sẵn các cơ cấu, chương trình, nguồn lực cũng như dự án; thế nhưng, chúng ta cần thừa nhận trước Chúa rằng vẫn còn đó những tấm lưới trống rỗng. Tin Mừng không mời gọi chúng ta bắt đầu bằng việc làm nhiều hơn, mà bằng cách lắng nghe Đức Kitô một lần nữa: người mục tử không phải là chủ sở hữu của Giáo hội; ngài là người luôn lắng nghe Thiên Chúa để rồi từ đó lắng nghe tiếng kêu của dân Người, và trước khi là một mục tử, ngài vẫn luôn là một môn đệ.

“Theo lời Thầy, con sẽ thả lưới”: vấn đề không chỉ là tìm ra những giải pháp hiệu quả, mà là những giải pháp mang tinh thần Tin Mừng. Một Giáo hội có thể đưa ra những phân tích xuất sắc nhưng lại đánh mất Tin Mừng; sở hữu nhiều nguồn lực nhưng lại mất đi niềm hy vọng; nắm giữ những nguyên tắc cao đẹp nhưng lại quên đi gương mặt cụ thể của con người; hay vận hành những cơ cấu rất hiệu quả nhưng lại không còn là mái nhà nơi mọi người cảm thấy được chào đón. Chính vì thế, vấn đề di cư không chỉ là chuyện về biên giới mà là chuyện về những con người: đằng sau mỗi chính sách là các gia đình, đằng sau mỗi số liệu thống kê là một câu chuyện, và đằng sau mỗi đường biên giới là một con người đang nuôi hy vọng về một cuộc sống xứng đáng hơn. Bờ bên thì an toàn, còn biển khơi lại đầy bất trắc; tuy nhiên, mọi sự đổi mới đích thực đều đòi hỏi ta phải rời bỏ sự an toàn nơi bến đỗ, mà không được nhàm lẫn giữa lòng trung thành với sự trì trệ: lòng trung thành với Đức Kitô không nằm ở việc dậm chân tại chỗ, mà là cùng Người tiến bước. Chúng ta quy tụ lại đây không phải vì thế giới đã trở nên đơn giản, mà vì nó đã trở nên phức tạp, và chúng ta cần cùng nhau nhận định cách thức loan báo Tin Mừng trong thời khắc mới này.

Khi mở cá bội thu, Phêrô đã ra hiệu cho các bạn đồng hành trên chiếc thuyền kia. Một chiếc thuyền là không đủ: Mexico không thể bước đi một mình, Hoa Kỳ hay Canada cũng vậy. Sự đa dạng không nhất thiết dẫn đến khoảng cách, và sự khác biệt

cũng không nhất thiết gây ra chia rẽ, bởi vì chúng ta thuộc về cùng một Chúa: “*anh em thuộc về Đức Kitô, và Đức Kitô thuộc về Thiên Chúa*” (1 Cr 3,23). Giáo hội không thuộc về Mexico, Hoa Kỳ hay Canada, cũng không thuộc về một Hội đồng Giám mục hay thậm chí là các vị mục tử: Giáo hội thuộc về Đức Kitô.

Những thỏa thuận, kết luận và các dự án chung sẽ rất quan trọng, nhưng chúng chỉ thực sự mang lại hoa trái khi xuất phát từ niềm xác tín rằng chúng ta cần đến con thuyền kia. Nếu chúng ta chỉ đến để trao đổi thông tin, thì những gì đạt được sẽ chẳng đáng là bao; nhưng nếu chúng ta đến để cùng lắng nghe Chúa Thánh Thần và khám phá cách phục vụ Dân Chúa tốt hơn, thì những ngày này có thể trở thành một sự kiện mang đậm tính Giáo hội đích thực. Ước mong khi trở về với Giáo hội của mình, chúng ta mang theo nhiều điều hơn là chỉ những văn bản: đó là những gương mặt, tên gọi, câu chuyện, những mối quan tâm chung và niềm xác tín rằng các Giáo hội có thể nâng đỡ lẫn nhau. Đức Kitô đang hiện diện trên con thuyền; chính vì thế, chúng ta có thể thả lưới lần nữa, chèo ra chỗ nước sâu hơn và cất tiếng gọi con thuyền kia, với lòng tin tưởng vào ân sủng của Đấng đã phán cùng chúng ta: “*Đừng sợ*” (Lc 5,10).

Dưới sự che chở của Đức Mẹ Guadalupe

Hành trình trong những ngày này đã được đặt dưới sự che chở của Đức Mẹ Guadalupe, Đấng là Mẹ và là Ngôi Sao của công cuộc loan báo Tin Mừng tại Châu Mỹ. Mỗi ngày, các tham dự viên đều hiệp thông trong Tuần Cửu Nhật Guadalupe Liên Châu Lục, quy tụ các dân tộc trong châu lục cùng hướng về một lời khấn nguyện chung: qua đó, họ phó thác công việc của cuộc gặp gỡ cũng như những nhu cầu của các Giáo hội địa phương mình cho Mẹ của Châu Mỹ, với ý thức rằng sự hiệp thông của Bắc Mỹ cũng được dệt nên từ chính những giờ phút quỳ gối cầu nguyện. Cuộc gặp gỡ đã khép lại dưới chân Đức Mẹ Guadalupe, ngay tại Vương cung thánh đường của Người: trước tôn nhan Mẹ của Châu Mỹ, các vị mục tử đến từ ba quốc gia đã dâng lên những hoa trái của những ngày vừa qua và tái cam kết cùng nhau bước đi. Các giám mục đại diện cho Hội đồng Giám mục Mexico, Hoa Kỳ và Canada đặt vào tay Người những niềm hy vọng và nhu cầu của dân tộc mình, đặc biệt là của các gia đình, giới trẻ, người di cư, người nghèo và tất cả những ai cần cảm nghiệm sự gần gũi và lòng thương xót của Thiên Chúa.

Cuộc gặp gỡ huynh đệ giữa các giám mục đại diện Hội đồng Giám mục Bắc Mỹ đã trở thành dấu chỉ hy vọng cho châu lục chúng ta: ba quốc gia, một Giáo hội và một cộng đồng dân Chúa Công giáo — những người, dù đa dạng, vẫn mong muốn tiếp tục bước đi trong sự hiệp thông. Ước mong cuộc gặp gỡ này không chỉ là một sự kiện trong chương trình nghị sự của các Hội đồng Giám mục, mà còn là khởi đầu

cho những con đường mới của sự cộng tác, tình huynh đệ và sứ mạng chung — bởi lẽ cùng nhau bước đi cũng chính là một cách loan báo Tin Mừng.

Ngày nay, hơn bao giờ hết, Bắc Mỹ cần lắng nghe thông điệp về tình huynh đệ, đối thoại, niềm hy vọng và hòa bình. Với ánh mắt hướng về Đức Kitô và dưới sự che chở của Đức Mẹ Guadalupe, các Giáo hội tại Mexico, Hoa Kỳ và Canada tái cam kết cùng nhau bước đi, bảo vệ phẩm giá con người và phục vụ dân tộc mình, đồng thời sống tinh thần lời cầu nguyện của Chúa: “*để tất cả nên một*” (Ga 17,21).

+ Đức Cha Ramón Castro Castro

Giám mục Giáo phận Cuernavaca
Chủ tịch Hội đồng Giám mục Mexico

+ Đức Cha Pierre Goudreault

Giám mục Giáo phận Sainte-Anne-de-la-Pocatière
Chủ tịch Hội đồng Giám mục Công giáo Canada

+ Đức Cha Daniel Flores

Giám mục Giáo phận Brownsville, Texas
Phó Chủ tịch Hội đồng Giám mục Công giáo Hoa Kỳ

Với sự tham gia đặc biệt của

+ Đức Cha Óscar Cantú

Giám mục Giáo phận San José, California
Chủ tịch Tiểu ban về các vấn đề người gốc Tây Ban Nha/Latinh (USCCB)

+ Đức Cha Eugenio Lira Rugarcía

Giám mục Giáo phận Matamoros-Reynosa
Phụ trách mảng Mục vụ Di dân và Người di chuyển (Hội đồng Giám mục)